

skal stemmes ud. Der er ikke det fjerneste i Vejen for, at baade en Fragtvogn, en Doktor- og en Dyr lægevogn, maaske ogsaa en Droske kunne faa Lov til at køre paa disse smaa Veje, vel at mærke, naar de vedkommende indhente det kommunale Raads Samtykke. Jeg tror ikke, at de kommunale Raad bestaa af saadanne ensidige og snæversynede Personer, at de ikke skulle forstaa, hvad der tjener Kommunens Tarv og er til dens Bedste. Naar man taler om det kommunale Selvstyre, har man nok af smukke Ord, men skal man vise sit Sindelag i Gerning, vil man ikke betro de kommunale Raad noget som helst, saa er man bange for det kommunale Selvstyre. Hvis de Herrer Ministre og de Herrer Socialdemokrater samt Ministrenes hele Tilhæng ikke ere bange for det kommunale Selvstyre, saa læg det i de kommunale Raads Haand at træffe disse Bestemmelser, og der vil blive givet Lov til at køre, saa mange der vil, naar det kommunale Raad faar Ret til at give Tilladelse dertil indenfor vedkommende Sogns Grænser. Naar vi ønske, at tredie Stykke af § 21 skal udstemmes, er det, fordi vi have fuldkommen Tillid til de kommunale Raad ude omkring i Landet, som ere fremgaaede af almindeligt Valg.

Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) vilde have den Ændring indført, at Amsraadene skulle forhøre sig hos de kommunale Raad, men Regeringens Tilhængere og Regeringen selv have jo paastaet, at Amsraadene ikke endnu ere saa pletfrie eller ere blevne, som de burde og skulde være. Der er blevet en lille Smule af den privilegerede Valgret tilbage. Derfor mene vi, at de kommunale Raad, som ikke have denne Rynke, skulle have Lov til at bestemme det, for de forstaa det og kende de lokale Forhold. Jeg tillader mig endnu at tro, at de kommunale Raad, som kende direkte alle Forholdene i Kommunen, have bedre Forstand paa at afgøre den Slags Ting end en københavnsk Socialdemokrat og en Justitsminister, selv om denne er nok saa dygtig en Mand. Derfor vil jeg indtrængende opfordre det høje Ting til, at man, for saa vidt man tror, at de kommunale Raad kunne træffe Bestemmelser om, hvad der i saadanne Forhold baader Kommunens Tarv bedst, lader dem træffe disse Bestemmelser. Vi lægge dem ingen Hindringer i Vejen, men paanøde dem heller ikke noget i den Retning.

Ministeren gjorde sig lystig over vort

Ændringsforslags Affattelse, og jeg synes, at Lystigheden næsten gik lidt over Grænsen for, hvad en Justitsminister kan tillade sig. Han morede sig ved Tanken om, hvordan det vilde gaa, dersom det sidste Punktum, hvori der staar, at Justitsministeren med vedkommende Amsraads og Kommunalbestyrelser Samtykke kan bestemme saadan og saadan, vedtages. For det første staar der allerede nu i Loven, at Amsraadets Samtykke skal indhentes, saa hvis det drejer sig om en almindelig Tilladelse for hele Landet, skal Justitsministeren have alle Amsraadenes Samtykke. Naar vi nu sige, at ogsaa Kommunalbestyrelsernes Samtykke skal indhentes, have vi tænkt os, at der kan være Tilfælde, hvor det kun drejer sig om et enkelt Amt, og der kan Justitsministeren altsaa med vedkommende Amsraads og Kommunalbestyrelsernes Samtykke give den omspurgte Tilladelse. Vi have ikke tænkt os, at Tilladelse skulde være almindelig for hele Landet, det vil i alt Fald kun gælde i enkelte Tilfælde. Jeg tror rigtignok, at saavel Jyderne som Øboerne meget ville frabede sig at lægge Sagen i Justitsministerens Haand saaledes, at denne efter For-godtbefindende skulde kunne give en god Ven, som han ønskede skulde have Lov til at flyve omkring paa alle Veje i hele Landet, denne Tilladelse, trods de vedkommende Kommuner Modstand. Det tror jeg, de allerfleste Kommuner i Landet ville bede sig fritagne for.

Naar Ministeren søgte at tage Kegler paa en Udtalelse om, at vi saa ogsaa kunde forlange, at vore Jernbanetog skulde standse ved hver Kommunes Grænse for at undersøge, om de havde Lov til at køre der, synes jeg, at Spøgen gik temmelig vidt for en Minister, thi jeg antager dog, at Justitsministeren som alle andre Mennesker i Landet maa vide, at Jernbanetogene have deres visse bestemte Linie at køre paa, og ethvert Menneske ved, at udenfor denne Linie kommer Jernbanetoget ikke, hvis det da ikke løber af Skinnerne, og det er jo et meget ualmindeligt og uheldigt Tilfælde. Jeg synes derfor, Sammenligningen halter temmelig stærkt, naar man mener at kunne sammenligne et Jernbanetog, der kører i en bestemt Linie, hvor der ikke kan køre andre Køretøjer, med et Automobil, som flyver omkring paa alle Veje, hvis det faar denne Tilladelse. Jeg synes derfor, Ministeren ikke skulde bruge dette Billede, som er meget svagt og meget haltende. Det, vi have ønsket, er at lægge disse Be-